

[Aksel Larsen.]

Men måske er der dem, der trøster sig med, at hvis Danmark er indenfor, vil vi alligevel have større muligheder for at sælge vore landbrugsvarer i fællesmarkedets lande, end hvis vi står udenfor. De, der trøster sig med dette, skulle tænke på to ting — for det første: vil en sådan, i høj grad eventuel fordel ikke blive mere end opvejet til Danmarks fortræd af, at vore afsætningsmuligheder på markeder uden for fællesmarkedet forringes? For det andet turde det vel være givet, at fællesmarkedets seks lande har et vist behov for landbrugsvarer, og tror nogen, at dette de seks landes behov bliver større, hvis Danmark indmelder sig, end hvis Danmark står udenfor? Tror nogen, at de seks lande vil mindske deres egen landbrugsproduktion, hvis Danmark melder sig ind?

Svaret på disse spørgsmål kan vist ikke være vanskeligt at finde. Men det animerer ikke til at melde os ind i de seks landes fællesmarked. Det er ikke alene tvivlsomt, om medlemskab i fællesmarkedet vil gavne vor landbrugseksport, men meget taler for, at den vil få ringere kår.

At medlemskab hos de seks vil skade industrien, forekommer mig givet. Inden for fællesmarkedets toldmure vil den magt dominere, der har den største industrikapacitet. Store dele af dansk industri vil få meget svært ved at klare sig i konkurrencen, ja, visse industrier vil vel bukke under. Dette så meget mere som der ikke er givet hverken løfter eller garantier med hensyn til priserne for de råvarer, Danmark må importere. Vi har, navnlig hvad kul, jern og stål angår, hidtil måttet betale højere priser, end Kul- og Stållunionen forlanger hos aftagerne i de seks lande. Men i fællesmarkedet bliver det fremfor alt Tyskland, Belgien, Luxembourg og måske til dels Frankrig, der producerer disse råvarer. Har nogen hørt noget om, at de i givet fald vil sælge dem til dansk industri på samme vilkår som til deres egen industri? Det, man ved, er, at der skal bygges høje toldmure uden om fællesmarkedet, sådan at hvis dansk industri vil skaffe sig råvarer fra lande udenfor, fordyres de af den høje told. Vanskeligheder for industrien, fordyrede råvarer, forøget konkurrence og voksende arbejdsløshed foruden formentlig ringere

sociale vilkår for arbejderne i Danmark vil blive den sandsynlige følge af tilslutning til de seks.

Og hvordan vil det gå med vor eksport til andre lande og til andre verdensdele? Den højtærede minister for udenrigsøkonomi nævnte den betydelige stigning i Danmarks oversøiske eksport, f. eks. til Sydamerika. Denne eksport er i høj grad betinget af gensidighed i handelsforholdet. Kommer vi ind i fællesmarkedet, tvinges vi af toldmure og direktiver til at købe mange produkter fra fællesmarkedets lande — herunder fra Frankrigs oversøiske områder, der skal ind i fællesmarkedet — produkter, som vi hidtil, og til gavn for vore eksportmuligheder, har købt i lande eller verdensdele uden for de seks. Dette vil uundgåeligt påvirke vore eksportmuligheder.

Det må vel for en fuldstændigheds skyld nævnes, at Frankrig ved en særlig protokol har fået ret til at opretholde et system af eksportstøtteforanstaltninger og særlige importafgifter, og at medlemslandene skal skyde sammen til en særlig investeringsfond, hvis midler fortrinsvis skal benyttes af Frankrig til investeringer i Afrika. Hvis Danmark tilslutter sig, skal det rykke ud med i hvert fald 500 millioner kr. til dette formål. Det er en ren nettoudgift.

Så må det endelig siges, at Romtraktaten forudser ikke blot et økonomisk samvirke mellem medlemslandene, men ophævelse af deres statslige suverænitet, indgreb i deres indenrigs- og udenrigspolitik. Det er ikke svært at regne ud, at den såvel økonomisk som politisk dominerende magt i dette såkaldte fællesmarked bliver Vesttyskland.

Ja, det mener det ærede medlem hr. Per Federspiel ikke. Han har lige givet udtryk for den mærkværdige opfattelse, at hvis fællesmarkedet bliver til en realitet — foreløbig eksisterer det kun på papiret — og hvis Danmark kommer ind i det, så vil Danmark have lige så megen indflydelse som Tyskland, så vil Danmark have lige så stærk en stilling som ethvert af de andre lande i fællesmarkedet. Jeg tror ikke, at der kan anføres noget til begrundelse for denne opfattelse, lige så lidt som jeg tror, at der kan anføres noget til begrundelse for den opfattelse, det ærede medlem hr. Per Federspiel gjorde gældende, at ganske vist er der tillagt fæl-